

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 137.

Anden Session.

52de Møde.

Fredagen den 20de December.

(Fortsat).

Formanden: Forslaget til § 4 gaaer ud paa, at der skal staae: indtil 70 Skovfogder, indtil 70 Skovløbere og indtil 120 Ledvogtere eller Hegnsmand. Da imidlertid dette Forslag er af Udvalget sat som en forandret Paragraph, ikke som noget Ændringsforslag til Paragraphen, antager jeg, at det er Meningen, at det sættes under een Afstemning. Discussionen er aaben over denne Paragraph.

Ordføreren: Det vil være i det ærede Things Grindring, at da denne Sag var til anden Behandling, blev der af 2 ærede Landstingsmænd for Falster og den anden Landstingsmand for første Kreds (Treschow) gjort opmærksom paa, at det Antal af Skovfogder, Udvalget havde tilladt sig at foreslaae, vistnok vilde være for lidet, idet man indvendte mod Udvalget, at der fortiden ere 74 Skovfogder ansatte i Riget. I den Anledning skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at bemærke, at vi have nærmere confereret med den høitæredede Finantsminister derom, og, da der fra Regjeringens Side ikke vil være Noget derimod, er man gaaet ind paa at foreslaae at udvide Antallet saaledes, at der kommer til at staae indtil 70; men det er da ogsaa nødvendigt, at der bliver tilføjet: indtil 120 Skovløbere, ifødetfor at det i den tidligere Bestemmelse bestemt var udtalt, at der skulde være 130, idet det er givet, at flere af de Forretninger, som Skovfogderne skulle udføre, i Reglen kunne udføres af Skovløberne, og det vil ogsaa sees, naar man seer hen til § 10 i nærværende Lovudkast, hvor det er udtrykkeligt sagt, at den Løn, der er tillagt Skovløberne, tillægges dem med Hensyn til de andre Forretninger udenfor

det egentlige Skovarbejde, der tildeles dem. Jeg skulde iøvrigt dog tillade mig at oplyse Thinget om, at der for Diebliffet egentlig ikke findes 74 Skovfogder i Landet, naar man nemlig fraregner dem, der ikke strengt kunne sættes under denne Kategori, som vil findes antydnet i § 9, hvor der staaer omtalt de frederiksværkffe, buderupholmske og vellingfke Skovfogder, der paa ingen Maade ere at betragte lige med Skovfogderne i de gamle Domaineskove. Imidlertid skal jeg saaledes tillade mig at henstille paa Udvalgets Vegne til Thinget, om det vil gaae ind paa dette nye Forslag. Hvis Thinget skulde antage det, vil det imidlertid være nødvendigt, at der skeer en Redactionsforandring i §§ 9 og 18.

Stampe: Jeg vil blot tillade mig den korte Bemærkning, at jeg meget vilde have ønsket, at det ærede Udvalg havde taget Hensyn til en Bemærkning, som jeg tillod mig at fremsætte ved forrige Behandling, at disse Betjente ogsaa ansattes paa Dpfigelse. Det stod baade i Udkastet og i Udvalgets oprindelige Indstilling, og jeg troer vist, at det er Meningen.

Ordføreren: Det er havet over al Tvivl, at det er Meningen, da Skovfogderne aldrig have været ansatte uden paa Dpfigelse. De nærværende Skovfogder bleve vel hidtil udnævnte af Hs. Majestæt Kongen, men dog kun ansatte paa eet Aars Dpfigelse. Det er Meningen for Fremtiden, at de skulle ansattes af Finantsministeriet, den overordnede Skovbestyrelse, paa et Aars Dpfigelse. Det havde maaffee været rigtigere, naar vi havde optaget en Bestemmelse derom, men nu, paa Sagens nærværende Standpunkt, er det for silde at rette det.

Stampe: Jeg finder mig aldeles beroliget ved den ærede Ordførers Udtalelse.

Dreier: Ja, jeg havde rigtignok haabet, at Udvalget vilde være kommet til at gjøre en